

Sip de Jonge uit Nieuw-A'dam speelt de eerste op Bergerac.

Voor veel liefhebbers was de gunstige wind voor de duiven voldoende om zich voor te bereiden op een nachtelijke aankomst. Ook Sip hield hier rekening mee, maar er was een storing op internet, waardoor men geen kennis kon nemen van vroege meldingen tot 03.00 uur. Vandaar dat Sip toch maar even in bed kroop, echter hij kon dit niet lang volhouden en ging weer posten bij zijn hok. Monique, de vrouw van Sip hield hem gezelschap en plotseling meende men iets te horen vliegen rond het hok. Maar, ondanks de verlichting werd er geen duif gezien. Toen belde Henderikus Ruiters om Sip te feliciteren met zijn vroege duif, deze was al doorgemeld aan Compuclub! Alomteverrassing bij Sip, hij had geen duif gezien, echter de display toonde de registratie van zijn 2^e getekende, de duif 19-751 stond er op! Natuurlijk ben je dan overdonderd. Twee uur lang stond Sip bovenaan in de afdeling, totdat er een (te) late melding kwam van een duif, die nog sneller had gevlogen. Hoe kon dit? De npo heeft de regel van melden binnen een half uur laten vallen, vandaar dat de gemelde duif in concours blijft. Sneu voor Sip, maar het zijn de regels. Voor de VNCC werd het een ander verhaal, hier werd de duif van Sip eerste van 2781 duiven. Nationaal pakt deze duif de 23^e van 27615 duiven. Sip heeft een spierziekte die hem fysiek beperkt, gelukkig helpt Monique hem bij de verzorging van zijn duiven. Tevens staat Henderikus Ruiters hem ter zijde als de duiven naar het lokaal moeten. Als Sip raad zoekt voor een duiven probleem kan hij altijd beroep doen op A.P. Overwater. Toen Sip in 2013 besloot om te stoppen met het programmaspel en zich te gaan richten op de zware fond, zocht hij contact met A.P. Overwater. Sip had namelijk een A.P. duifje gekocht en zocht nog een bijpassende doffer. Uiteindelijk is er een hechte vriendschappelijke relatie ontstaan tussen Sip en A.P. en ieder jaar verhuizen er A.P. duiven naar Nieuw-A'dam. Sip heeft veel steun aan de adviezen van A.P. en ziet hem als zijn leermeester voor de grote fond. Je begrijpt dat het hokbestand overwegend

(85 %) bestaat uit duiven van A.P. , daarnaast heeft Sip duiven van Benno Kastelein, Harold Zwiers, Johanna de Groot, Willem Mulderij en comb. Wiersma. Volgend jaar gaat Sip eerder een ronde kweken, want hij heeft met Henderikus afgesproken om een ronde met elkaar te ruilen. Henderikus bezit rechtstreekse duiven van Gerard Koopman en Jan Grootoont, waar al goede duiven uit zijn voortgekomen. De 19-751 gaat nu verder door het leven als "De Vleermuis". Zij komt rechtstreeks van het hok A.P. , haar vader is een zoon van de bekende Super As x dochter "De Dure". De moeder van de Vleermuis is dochter uit Super Vanoppen x dochter Cheeta (Chris v/d Velde). De Vleermuis werd gespeeld op jongen van 5 dagen. Dit doet Sip bewust om zo papvorming te hebben bij de ingekorfd duivin. Zij was gekoppeld met een A.P doffer, de 19-817 (1^e getekende). Hij was ook mooi op tijd van Bergerac, zijn tweede duif. Sip wil nog een paar laatjes trekken uit dit koppel en is van plan om de Vleermuis volgend jaar te spelen op Barcelona. Een vroege van Barcelona is het summum voor Sip. Hoe werden de duiven voorbereid? Ze vlogen alle programmavluchten, totdat men kon inkorven bij Hank. Hier gingen ze tweekeer mee. Daarna ging de groep (maximaal 5/10 duiven) naar Limoges. De thuisgebleven duiven *werden elke week nog 100 km weggebracht* door Sip met zijn duiven-aanhanger, dat doet hij samen met enkele clubgenoten. Deze ritjes zijn belangrijk voor het zelfvertrouwen van de duiven, denkt Sip. Na Limoges worden de vliegduiven gekoppeld en op deze manier is het mogelijk om de duiven driekeer te spelen. Duiven worden in het seizoen elke week gecontroleerd op gezondheid door Nanne Wolff. Voor de twee St. Vincent duiven kreeg Sip een tabletje mee voor de koppen, beiden speelden prijs; de Vleermuis en haar doffer. Verder is het medisch beleid helder, inenten tegen PMV en dit jaar ook behandeld tegen pokken. Men geeft zo nu en dan een geelkuur en indien nodig iets voor de koppen. Tegen wormen wordt jaarlijks gekuurd en tegen schimmels als dat nodig blijkt te zijn. Dit gebeurt meestal in overleg met A.P. en natuurlijk met Nanne Wolff.

Sip gebruikt veel producten van Beute (LTW, MG poeder, oogdruppels (oosten wind dit jaar) en Lecithine olie) ook laat hij elk jaar door Gert-Jan Beute zijn duiven beoordelen. Zo pakte Gert-Jan de Vleermuis er al uit, met de opmerking dat deze duif Sip nog eens zou verrassen. Zelf selecteert Sip zijn duiven nauwelijks, de vluchten doen dat wel voor hem. Tevens is het beoordelen van een jonge fondduif twijfelachtig, want dit soort duiven moeten nog een jaar uitgroeien en dan kan het weleens zeer verrassend zijn. Sip maakt een plan welke duiven waar naar toegaan, maar blijkt de duif in de hand tegen te vallen, dan wordt ze niet ingekorfd. Sip speelt ze als ze er klaar voor zijn. A.P. heeft hem geleerd goed te kijken naar de duif. Bijvoorbeeld, hoe kun je zien dat de duif ingekorfd kan worden? Beginnen de duiven met hun nest dan vliegen duiven vaak uit hun vak als je er met je hand bijkomt. Naarmate de duif vaster komt te zitten op haar eieren/jongen, wordt ze feller en begint ze te slaan met haar vleugels. Als de duif uiteindelijk fel van zich afslaat, is ze klaar om ingekorfd te worden. Duiven krijgen bij Sip twee jaar de kans om uit te groeien. Het derde jaar is het jaar van de waarheid, ze moeten dan van de drie vluchten tweekeer goed presteren. Met dit systeem komt Sip nooit bij de poelier, de besten zitten nog op zijn hok. Sip hoort bij de modale liefhebbers wat aantallen betreft, Hij speelt met ongeveer 40 duiven en kweekt jaarlijks 60/70 jongen, normaal wordt alleen uit de kwekers jongen getrokken. Zijn hokken zijn model Van Zon, Sip heeft de nok er afgehaald en wind-breek-gaas voor de rennen geplaatst. Het mooiste van de duivensport vindt Sip de sociale contacten en zo nu en dan een mooie prijs pakken. Elkaar helpen met de beurs dicht en samen delen in de vreugde van een vroege duif. De ene keer is Jan en de andere keer ben jij het.

“Witje” van Eva en Raymond Niks uit Westerhaar doet het weer, nu 2^e Bergerac 2023!

Velen van ons dromen over een duif als “Witje”. Deze duivin presteert het om na haar geweldige prestatie op Ruffec (1^e VNCC 2023, 1^e getekende) opnieuw te excelleren. Rond 04.00 zag Raymond haar rond het verlichte hok vliegen, maar ze viel onhandig op het hok en vloog weer weg. Dan gaan de zenuwen gierend door je keel van spanning. Gelukkig probeerde ze opnieuw te landen nu op de klep, maar ze viel er naast en kwam onder de ren terecht. Snel de deur open gedaan, ze liep er langs maar niet in. Toen lichten uit en het lukte Raymond om haar uiteindelijk onder de ren te pakken. Ze werd om 04.14 geconstateerd en werd in haar nestvak bij haar doffer geplaatst (zie foto). Raymond, wat is de toekomst voor “Witje”? Dat weet ik nog niet, mensen om mij heen zeggen, zet haar op de kweek, maar ik ben daar nog uit. Wel wil ik nog twee jongen van haar hebben dit jaar. Ik ben nog aan het denken welke doffer ik daarvoor moet kiezen. Zelf heb ik een broer van “Robin” (beste duif van Nederland 2021) op het hok zitten, misschien is dit wel een geschikte kandidaat. De kweekwaarde van deze duiven begint zich al te bewijzen, kinderen vliegen al opmerkelijk goed bij Robin Bakhuis en

Harold Zwiers. Met "Witje" zijn wij zuinig geweest, beperkt gespeeld en nog weinig eitjes gelegd, nu zijn wij hier blij mee. Helaas is het niet meer mogelijk om nog broers en zusters te kweken, de doffer kwam van Rekker-Westra en is per ongeluk losgekomen. Ook is deze lijn bij Rekker-Westra niet echt meer aanwezig, jammer. Raymond deed je dit jaar nog wat afwijkend. Duiven kregen na 6 á 7 programma vluchten preventief een wormtablet opgestoken op zondag, opmerkelijk hoe goed ze bij de volgende vlucht kwamen. Ze hadden hier geen nadeel van. Raymond, hoe verliep het seizoen bij de jaarlingen? In één woord *wisselvallig!* Ik denk dat dit kwam door hun hok, ik ga ze verplaatsen naar een andere ruimte. Tevens vind ik dat ze te weinig zijn ingekorfd in hun geboortejaar, te weinig ervaring opgedaan. Dit kwam, doordat ik met mijn gezin twee weken op vakantie ben gegaan na de fondvluchten. Jonge duiven misten daardoor een aantal vluchten. Duivensport is mooi en boeiend, maar er zijn belangrijke zaken in mijn leven die aandacht en tijd vragen. Raymond is er nog iets wat je anders zou willen zien? Ondanks, dat wij de eerste speelden op Ruffec, zou ik het toejuichen om hier Orange van te maken. Tevens zou ons tak van sport meer toekomstbestendig worden als de afdeling de samenwerking zou zoeken met de ZLU met het oog op het afnemende aantal actieve fondliefhebbers.

Kees Mooiweer uit Emmen pakt opnieuw een kopduif op Bergerac (vorig jaar de 1^e).

Hoe sommige liefhebbers het voor elkaar krijgen, weet ik niet, maar Kees flikt het weer. Nu pakt hij de 3^e snelste duif van Bergerac op een afstand van 1003 km om 04.54 . Deze doffer heeft waarschijnlijk de hele nacht doorgevlogen net als de eerste en tweede. Kees lag nog half wakker in zijn bed en hoorde op zijn mobieltje de melding. De jaarling doffer (22-481) zag er nog fit uit, een beetje nat en natuurlijk wat lichter, maar wat wil je na zo'n afstand. De nachtelijke aankomst was niet geheel onverwacht, deze doffer had zijn visitekaartje op Ruffec al afgegeven. Hier pakte hij de 29^e prijs van 2794 duiven. Uit zijn stamboom blijkt zijn vader een zoon te zijn van Victoria gekoppeld aan een kleinzoon van Red Bullens. De vader van de 22-481 is een halfbroer van de 1^e S4 Limoges van 3062 duiven. De moeder van de 22-481 komt van Noel Peiren, waarin veel prestatieduiven zitten. Beide ouders zitten nog bij Kees op het hok. Kees is nu 3 jaren serieus bezig met de zware fond en heeft al mooie prestaties achter zijn naam staan. Vorig jaar verliep zeer goed voor Kees, vandaar dat hij geen aanpassingen heeft gedaan en zijn systeem heeft gecontinueerd (lees reportage Bergerac'22). Wel was de start iets minder, maar Kees zag dat ook goede liefhebbers last hadden van de heersende oosten winden. Het liefst speelt Kees zijn duiven op alle programma vluchten in, inclusief één dagfond vlucht en een keer Hank. Helaas lukte dit niet met de duiven die naar Limoges moesten. Kees geeft zijn duiven 10 dagen rust voordat ze worden ingekorfd en dan kunnen deze duiven niet meer mee met de dagfond. Duiven worden niet in de avond losgelaten , want dan worden ze op een presenteerblad aan de roofvogels aangeboden. Kees speelt weduwschap met zijn duiven en presteert met beide geslachten succesvol. Wij zien steeds meer liefhebbers in het Nic waar Kees inkorft, opvallend goed presteren, maar gezonde concurrentie houd je scherp en stimuleert je om nog beter te willen presteren. Voor Kees houdt dit in dat hij nog constanter wil gaan presteren, deze uitdaging wil Kees in de toekomst zeker aangaan, maar ook hij is zich er van bewust dat een aantal factoren niet door ons beïnvloed kunnen worden. Echter succesvol vliegen is geen toeval, maar de uitkomst van vele inspanningen en opofferingen die de liefhebber er voor over moet hebben. Kees slaat München over, hij gaat fijn op vakantie en zijn duiven hebben het dit jaar dik verdiend om op rust gezet te worden. Kees fijne vakantie en tot ziens op de feestavond en huldiging in het najaar in Rijssen.

VNCC Klaas Mulder (klaas.bb56@kpnmail.nl)